

GRATTIS SÅK 100 år!

Jag välkomnar er alla - medlemmar, medkolonister, vänner och bekanta liksom våra fd kolonister Olev, samt Agneta och Ernst.

Roligt att se flera kolonister från våra grannområden liksom representanter från Koloniförbundet och FSSK.

Denna hundraåring blir bara yngre och yngre. Medlemmarnas medelålder har **dramatiskt sjunkit de senaste fem åren.**

Vi har fått in ett 20-tal unga, miljömedvetna, starka och pigga medlemmar sedan vi beslutade att dela några av lotterna till flera mindre och göra lotter kring nya föreningshuset. Tolv nya lotter har skapats sedan 2011. Då var det 16 nu är det 28. **Söderrekord????**

Sju av våra medlemmar, Ingela Blomberg, Pia Krensler, Leon Ah-King, Stig Siggelin, Solveig Alsmo, Uno Rubin, och Agneta Viberg **ni har firat både 60, 70, 80 och 90 år med SÅK.** Anders du som varit här sedan barnsben minns kanske både 40 och 50 års jubileerna.

De flesta som fått en lott här blir kvar hela livet och vi kolonister ser evigt unga ut **men blir väldigt gamla.**

Själv fick jag en lott 1996. Superkul men tuff inskolning i kolonilivet. När jag en av de första dagarna skulle besöka toaletten var det något fel på låset. Jag sa det till Olev och han svarade bryskt:

Är du handikappad?? Du får väl laga låset eller köpa ett nytt. Jag hajade direkt och tog därefter tag i allt själv.

Hoppas ni har läst alla fina, roliga och tankvärda berättelser i årsredovisningen med minnen från förr bl a om Ada och Ruth som namngivit våra gångvägar eller hur vår första kvinnliga ordförande Solveig Alsmo negligerades och Topsy's historik om Södra Årstalunden.

Tänk vad man slitit med att få vatten till lotterna. Fram till -33 fick man **bära** vatten från Årstaviken. Då fick vi vattenledning men den var för klen och det blev förbud mot slangvattning. Fyra år senare blev det tillåtet att slangvattna men bara mellan 9 på kvällen och 6 på morgonen.

Vi är nog snart där igen – vi måste spara på vattnet och vattna rätt – inga höga strilar i trädgårdarna så vattnet dunstar bort!

Efter många turer sedan 2011 kunde vi enas om att bygga ett nytt föreningshus. Nu är det **grönt** – en vacker och funktionsduglig pärla har byggts utan extra avgiftshöjningar tack vare att föreningens medlemmar bakat, syltat och odlat till

våra skördefester och loppisar. **Stor applåd till er alla och till Anders, Roger och Uno som byggt och slitit i flera år med att bygga om det gamla huset.**

Ni är unika. Vid alla skördefester och tillställningar har jag fått frågan hur vi bär oss åt för att få alla att jobba gemensamt för föreningen. I de flesta föreningar är det enskilda medlemmar som säljer sina saker och också tar hem vinsten. Men inte vi – allt går till föreningen. **Storartat!**

I Grinds hage - vår vackra park har vi haft många Skördefester. Där var det så sent som på 90-talet ett skrotupplag där man ville bygga höghus. Föreningen med Topsy i spetsen, bjöd in politiker och allmänheten. Vi bakade tårter **direkt på och lika stora som borden** och dekorerade dem med kolonistugor och trädgårdar. Vi öppnade ett kafé och sålde hembakat. Med lite tur och ett politikerskifte fick vi till slut en park och en Linnérabatt i stället för höghus.

Fast ibland ser parken ut som ett skrotupplag igen efter varma kvällar och väldiga fester – vi behöver fler soptunnor **NU!!!!**

Jag vill redan nu - på förhand - tacka vår styrelse och våra medlemmar för ert engagemang inför vår skördefest den 26 augusti på Parkernas dag, då ska vi bland annat sälja potatis som flera medlemmar nu odlar på sina lotter. Vi hade ca 250 sättpotatisar. Det borde bli det tiodubbla till försäljning och med ett litet kafé kan vi håva in storkovan.

Men innan dess ska vi ha den nya traditionen -Sommarträff hos Tamiko – för elfte gången i år. Då äter vi gott och någon av våra medlemmar berättar något kulturhistoriskt med anknytning till kolonilivet eller om sitt liv. Alla är välkomna och jag hoppas flera vill laga sin favoriträtt så vi andra kan få smaka. **Vem blir årets talare?** – kom gärna med förslag.

Men nu föreslår jag att vi utbringar ett fyrfaldigt leve för den 100-åringen. Den leve..... hurra, hurra, hurra, hurra!

Ett återstår – jag vill överlämna den present vi fick i 90-års gåva från Tanto Norra – en vacker japansk såg - nu kan den få härbärgera Nya föreningshuset i stället för i min lilla stuga.